

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Λαζαρίδακι, Κ. Γ. Ζησιού καὶ Ι. Μ. Δαμβέρρη, διευθύνοντος.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ Ε' ΕΤΟΥΣ

Διανύσαντα ἐπὶ τριετίαν ὄλην ἀκανθώδη μὲν δρόμον ἄλλ' οὐχὶ καὶ ἀμέτοχον ὑψηλῶν ἀπολαύσεων, ἐξ ἐκείνων, ὅς δωρεὴ ἢ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος καὶ ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆς, τὰ Πάτρια εἰσέρχονται διὰ τοῦ φύλλου τούτου εἰς τὸ Ε' ἔτος πλήρη ἐλπίδων παγίωσης μὲν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, εὐρυτέρας δὲ σὺν τῷ χρόνῳ διαδόσεως καὶ κυκλοφορίας.

Ὅτε κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1902 ἐγένετο τῇ Ἑταιρείᾳ ἡ πρότασις τῆς ἐκδόσεως φύλλου πρὸς διάδοσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἀληθειῶν, διανεμομένου δὲ δωρεάν, ὁρθοτάτῃ ἀντετάχθη τῷ προτείναντι παρατήρησις: Ἐὰν ἐγνώριζεν ὁποία τις ἦν τότε ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρείας καὶ ἂν αὕτη θὰ ἡδύνατο ν' ἀνταποκριθῇ εἰς ἐτησίαν δαπάναν, ὧν τὸ κεφάλαιον κατὰ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμόν ἔπρεπε ν' ἀνέρχεται εἰς τρεῖς περίπου ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν. Τὴν τότε κατάστασιν τοῦ ταμείου, ἐμπεριέχοντος δύο ἑκατοντάδας μονάδων δραχμῶν ἐγνώριζε κάλλιστα ὁ τὴν πρότασιν ὑποβαλὼν, ἀλλ' ἐγνώριζον ἐπίσης καὶ οἱ πρὸς οὓς ὑπεβάλλετο, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Διοικητικὸν τῆς Ἑταιρείας Συμβούλιον, ὅτι εἶναι γεγραμμένον ἄνωθεν μόνον οἱ σπεύροντες νὰ θερίζωσι μετ' ἐνθουσιασμοῦ δέ, ἴσου πρὸς τὴν τόλμην των, ἀπεφάσισαν καὶ ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη ἐψήφισαν νὰ δαπανᾷ ἡ διακοσίαι δραχμαὶ ὡς κεφάλαιον κατέχουσα Ἑταιρεία δρ. 14,000 ἐτησίως χάριν τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς κατηχήσεως, ἥς τοσαύτην ἔλλειψιν ἔπασχεν ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἐπικαλουμένη πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου τῆς τὴν ἀντίληψιν τῶν δυναμένων.

Τὰ πράγματα ἐδικαίωσαν τὴν ἐνθουσιασμόν καὶ ἐπέστεψαν τὴν τόλμην τῶν φηρισάντων τὴν τολμηρὰν ἀπόφασιν. Τέσσαρα ἔτη συνεπληρώθησαν ἤδη ἀφ' οὗ ἀνελλιπῶς ἐκδίδονται τὰ Πάτρια. Αἱ διακοσαὶ ἐκεῖναι δραχμαί, αἵτινες δὲν θὰ ἤρχον οὐδὲ διὰ τὴν δαπάνην τοῦ πρώτου φύλλου, ὁμοιωθήσαν πρὸς τοὺς πέντε ἄρτους δι' ὧν ὁ Σωτὴρ ἔθρεψε ποτε τοὺς πεντακισχιλίους πεινῶντας. Τὸ θαῦμα τῇ εὐδοκίᾳ τῆς θείας Προνοίας ἐπανελήθη χάρις εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ πανελληνίου ἐκτίμησιν τοῦ ἔργου ἡμῶν καὶ τὴν αὐθόρμητον κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ πρόθυμον ἀντίληψιν πτωχῶν καὶ πλουσιῶν.

Πρὸς τοὺς συναντιλήπτορας καὶ ἀρωγούς τούτους ἐπικαίρον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν σήμερον τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἀναγνωστῶν. συνεορτάζοντες δέ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐναρξί τοῦ Ε' ἔτους τοῦ κοινοῦ ἀπάντων ἔργου, νὰ συνευχηθῶμεν τὴν πρόοδον καὶ προκοπὴν τῶν Πατρίων, ἥτις ἀικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς πρόοδος καὶ προκοπὴ αὐτοῦ τοῦ ὑποστηρίζοντος τὰ καλὰ ἔργα Ἔθνους.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Ε'. Νηστειῶν

(Μαρκ. 10, 32, 45)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν. Ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἂν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου καθήσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαί ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἀρχεῖν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἐάν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἂντὶ πολλῶν.

Σημειώσεις.

1) Τοῖς ἔθνεσι.—Τῇ κρατούσῃ τῆς χώρας Ῥωμαϊκῇ ἀρχῇ 2) Δὲν ἔχετε γνῶσιν ἀκριβοῦς τοῦ δικαίωματος τὸ ὁποῖον ζητεῖτε. 3) Δύνασθαι νὰ πῆτε τὸ πικρὸν τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ, κατὰ θεῖαν βουλὴν, ἔχω προαρτιθῆναι νὰ πίνω. 4) Αἱ ζητούμεναι τιμητικαὶ θέσεις δὲν ἐξαρτῶνται ἐκ προσωπικῆς ἐμοῦ εὐνοίας ἀλλ' ἐχούσιν ἐτοιμασθῆναι ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου ἐκείναις, αἵτινες ἔργῳ θέλουσι σπῆσαι αὐτῶν. 5) Ὑπολαμβάνομενοι ἀρχόντες τῶν ἐθνῶν, ἐντελῶς δεσπόζουσιν ὡς κύριοι αὐτῶν. 6) Μεγάλῃν πολιτικῇ δυνάμει ἐναγκοῦντες, ἐντελῶς ἐξουσιάζουσιν αὐτῶν. 7) Ἀντάλλαγμα.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

«Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου καθήσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου». «Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε». — Ἐκεῖναι εἶναι λόγια δύο τῶν μαθητῶν τοῦ Σωτῆρος, ὧν ὁ ἕτερος ἦτο ὁ μέλλων ἀγαπητότερος εἰς τὸν διδάσκαλον. Ταῦτα εἶνε λόγια τοῦ Θεοανθρώπου Σωτῆρος.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΦΟΡΕΙΑ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ Α. Παπακωστή

ΗΜΕΡΟΝ 10-9-81

30253

Ζητεί ο άνθρωπος την άποκτησιν δόξης κοσμικής. Πρωτοκαθεδρίας ζητεί και τιμάς, και προτιμήσεις. Και αντί τούτων άκούει παρά του Θεανθρώπου Σωτήρος, ότι δεν είξεύρει τί ζητεί. Και όντως δεν είξεύρει τί ζητεί ο την δόξαν την κοσμικήν επιδιώκων άνθρωπος και δη Χριστιανός. Τίνα σκοπόν έχει ο φιλοδοξών άνθρωπος; Έπιζητεί τον θαυμασμόν των όμοίων του· θαυμασμόν άνωψότεως αυτού, θαυμασμόν λαμπρότητας αυτού· θαυμασμόν εξωτερικών αυτού χαρισμάτων. Και ίνα επιτύχη την άνωψωσιν, την λαμπρότητα και τα εξωτερικά χαρίσματα εκείνα, εξ ών πρόκειται να κερδίση τον θαυμασμόν των όμοίων αυτού, αναγκάζεται να ύφίσταται τσοσούτους εξουθενισμούς και τσοσούτας ταπεινώσεις, ώστε να αποβάλλη μικρόν κατά μικρόν πάντα τα προσόντα, άτινα άναδεικνύουσι αυτόν άνθρωπον και γίνεται ευτελέστερος δούλου. Ο δυστυχής ούτος άνθρωπος, διότι είναι άληθώς δυστυχής ο φιλόδοξος άνθρωπος, αποβάλλει την έλευθερίαν αυτού, την ήσυχίαν και γαλήνην της ψυχής, την ύγειαν την σωματικήν. Ίνα άνέλθη επί τα ποθητά ύψη των αξιωμάτων ίδετε αυτόν πόσου ταπεινώσε έρπει! μετά πόσης ευτελείς κολακεύει! πόσον προσπαθεί να μη δυσχερестήσῃ! μετά πόσης προθυμίας και άνοχής έπιτελεί και τας ταπεινοτάτας έργασίας! Το σώμα αυτού κάμπτεται υπό των άκαύτων υποκλίσεων· ή θέλησις αυτού εκμηδενίζεται· εξατμιζόμενη εν τη θελήσει εκείνου, τον όποιον κολακεύει προσπαθών να οικειοποιηθῇ· ο νοός αυτού δεν ένεργεί· ψεύδεται άπατών και άνταπατώμενος· μηχανάει να καταπνίγη πάντα να συναισθήματχ αυτού εν τη καρδίχ αυτού· φαίνεται άγαπών, τι ένδομύχως μισεί και φαίνεται μισών, τι ένδομύχως άγαπᾷ, διότι εκείνος παρ' ου άπεκδέχεται την άνωψωσιν και τας τιμάς άγαπᾷ ή μισεί, τι και αυτός προσποιείται ότι μισεί και άγαπᾷ και εν γένει ο άνθρωπος ο τας τιμάς και την δόξαν των ανθρώπων επιδιώκων αποβάλλει πολύ εάν μη πᾶσιν την ανθρωπίνην αξίαν και γίνεται και των κτηνών ευτελέστερος, και εξηρημένος από της μάλλον ιδιοτρόπου ανθρωπίνης θελήσεως. Διότι ο δεχόμενος την τοιαύτην κολακείαν προς παραχύν τιμών και δόξης άνθρωπος δεν δύναται να αξίωση ότι ίσταται πολύ ύψηλά εν τη άναπτύξει της διανοίας και των συναισθημάτων της καρδιάς. Ευτελέστερος αυτός των κυκλούντων αυτόν, φιλοδοξίας χάριν, κολάκων,δέχεται,χαίρων και ευφραυνόμενος τον καπνόν του θυμιάματος, όπερ προσφέρουσιν εις αυτόν, και σκορπίζει μειδιήματα εις τας υποκλίσεις. Και είναι το μειδιάμα εκείνο, μειδιάμα οικτου και περιφρονησεως, διότι ένδομύχως έλειονολογεί ο ίσχυρός την χάριν άποκτήσεως της ευνομίας αυτού ευτελῆ έσχηγν ταπεινώσιν των ανθρώπων. Και ενώ άληθώς άποστρέφεται αυτούς, έχει τόνον άσθενῆ και διεστραμμένην την θέλησιν, ώστε δεν τολμᾷ ν' άπαγορεύσῃ την προφανῆ εξαπάτησιν αυτόν εκείνων. Και φαίνεται άρεσκόμενος εις αυτόν και άποστέργει την αλήθειαν, και θεωρεῖ έχθρους πάντας εκείνους, οστινες έχουν το θάρρος της ιδίας αὐτῶν γνώμης, και επιδραβεύει την κολακείαν, και άποκρούει τούς χαρακτηήρας, και διώκει τούς είλικρινείς και φιλαλήθεις δοχείον γνώμης αυτός ούτος του ψεύδους και της κακοηθείας.

Είς τοιοῦτον άνθρωπον δουλεύει ο φιλόδοξος, εις τοιαύτην θέλουν υποτάσσει το θέλημα αυτού. Χάριν τοιοῦτου ανθρώπου διαπραττει ανηθικότητα παραδίδων μετα συνειδήσεως έλαφρᾶς τον νόμον του Θεού. Και λοιπόν έχει σχέσιν τινά ο άνθρωπος ούτως προς τον Χριστιανόν; Βεβαίως ούδεμίαν.

Και δεν είναι μόνον το είδος τουτο του φιλοδοξού. Η φιλοδοξία είναι ποικίλη εις είδος, ποικίλη εις εκτέλεσιν, αλλά πάντοτε ή εκτέλεσις εξέρχεται εκ των όρίων του νόμου τον όποιον δια του ιδίου αίματος έπεσπαργίσεν επί του

Γολγοθα ο Σωτήρ ημών. Η φιλοδοξία είναι εις μέγας πολύπους του έγωισμού και ο έγωισμός είναι ή πραγματική άρνησις των άρχών του Ευαγγελίου της αγάπης. Ο Χριστός μίαν φιλοδοξίαν προτείνει εις τούς μαθητάς αυτού, την φιλοδοξίαν της επιτελέσεως των καθηκόντων αυτών. Διότι τα καθήκοντα τα όποια εις έκαστον μαθητήν καθορίζει, είναι μέσα προς τελειοποίησιν αυτών. Και την πραγματικήν τελειοποίησιν του ανθρώπου επιδιώκει ή θρησκεία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Ο Χριστιανισμός θέλει τον άνθρωπον ελεύθερον, και ή φιλοδοξία καθιστᾷ αυτόν δούλον, και δούλον ευτελέστατον του ευτελεστέρου ανθρώπου. Ο Χριστιανισμός θέλει τον άνθρωπον κήρυκα της αληθείας, και ή φιλοδοξία εξαναγκάζει αυτόν να διακόπη πᾶσαν σχέσιν προς την αλήθειαν και να οικειοποιηται το ψεύδος και την άπάτην επί τσοσούτον, ώστε να μη δύναται να μεταχειρισθῇ ποτε οὔτε εν τοις λόγοις οὔτε εν τοις έργοις αυτού την αλήθειαν και την είλικρίνειαν. Ο Χριστιανισμός θέλει τον άνθρωπον να έχῃ χαρακτήρα, να είναι κύριος της ιδίας αυτού γνώμης, να λέγῃ πάντοτε ότι φρονεί, να επιδιώκῃ πάντοτε δια της είλικρινούς συμβουλῆς την διόρθωσιν του πλησίον αυτού· και ο φιλόδοξος πράττει έντελῶς τάναντία· ο Χριστιανισμός θέλει την αὐταπαρνησίαν και την έθελουσίαν υπέρ των άλλων και ο φιλόδοξος επιδιώκει την ύστεροφημίαν, χωρεῖ προς ταύτην σπειρών δάκρυα, καταστρέφον υπάρξεις, λεηλατών, έρημόνων, άνατρέπων τα πάντα· υποσκάπτει την τιμήν των άλλων, ίνα εξασφαλίσῃ τιμήν εις εαυτόν, δεν άποδειλάξῃ πρό του έγκλήματος αυτού άρκει να υποθέτῃ ότι εκ του έγκλήματος θα προσπορισθῇ αἴγλην τινα του ιδίου ονόματος.

Ο φιλόδοξος, άλλ'ό έγωιστής φιλόδοξος, ο θέλων την φήμην υπέρ εαυτού, είναι ο χειρίστος άνθρωπος, ο ψεύδης χριστιανός. Βεβαίως υπάρχει και ευγενής φιλοδοξία, ή φιλοδοξία να θέλει να χρησιμοποισῇ εαυτόν υπέρ των άλλων άλλ' εν τη φιλοδοξίχ ταύτη δεν κρύπτεται έγώ, άλλ' υπάρχει μόνη ή αγάπη, και ο την φιλοδοξίαν ταύτην έχων δεν έπιζητεί δόξαν, τούναντίον ή δόξα έπιζητεί αυτόν και κρυπτόμενον περιβάλλει. Η Χριστιανική φιλοδοξία άπαιτεί θυσίας, και θυσίας υπέρ των άλλων. Αδύνασθε πειν το ποτήριον όπερ εγώ πίνω και το βάπτισμα ο εγώ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Έρωτᾷ ο Σωτήρ τούς φιλοδόξους μαθητάς αυτού τούς υιούς του Ζεβεδαίου. Ναί δια των θυσιών και θυσιών μέχρις αίματος υπέρ των άλλων κερδαίνει ο χριστιανός την δόξαν την αληθῆ, τον στέφανον της αγιότητας, την κληρονομίαν της βασιλείας του Θεού. Και την δόξαν ταύτην ορείλομεν οι πάντες να φιλοδοξώμεν. Φιλαλήθεις ως τέκνα και δούλοι του Θεού της αληθείας, είλικρινείς ως τέκνα του φωτός του άγιου, έχοντες πλήρη συνείδησιν της αξίας ημών ως εξηγορασμένοι δια του αίματος ενός Θεού, σφαγιασθέντες επί του σταυρου χάριν ημών, ποτέ ποτέ μη γινώμεθα δούλοι ανθρώπων, επιδιώκοντες δια ταπεινώσεων τιμάς και δόξαν παρ' αυτών, αἴγλην και ύστεροφημίαν εκ της εκτιμήσεως αυτών. Άνωψθέντες μέχρις ούρανών υπό του έσταυρωμένου Σωτήρος ημών, μη καταδεχόμεν ποτέ να ταπεινωθώμεν μέχρι των ποδών των όμοίων ημών χάριν της άποκτήσεως κοσμικών και προσκαίρων ύψωμάτων.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΟΙ ΒΛΑΧΟΙ

Τρία πουλάκια κάθονται ψηλά στὴν "Αι Γιώργη, Τὸνα τρώει τὰ Γιάννινα, τ' ἄλλο κατὰ τὸ Βάλτο, Τὸ τρίτο τὸ καλύτερο μοιρολογεῖ καὶ λέει: —Πολλὴ μαυρίλα πλάκωσε φηλ' ἀπ' τὴν Τσουκαρέλα! Μὴν εἶναι μαῦρα πρόβατα, μὴν εἶναι μαῦρα γίδια; —Δὲν εἶναι μαῦρα πρόβατα, οὔτε καὶ μαῦρα γίδια.

Μόν' εἶν' ἀσκήρια Τούρκικα πόρχονται στὸ Σουράκο· Βρίσκουν τὰ σπῖτια ἔρημα, ταῖς πόρτες ἀνοιγμέναις, Βάνουν φωτιά 'ς τὸν "Αἰ Διὰ καὶ καὶν' ὅλη τὴ χώρα. Ἰμὲρ Κουμπάρος φώναξεν ἀπὸ τὴν Παναγία.

—Παιδιά! μὴν καίτε τὸ χωριό, μὴν καίτε τὰ βακούρια, Οἱ Βλάχοι τὸ μετάνοισαν καὶ πίσω θὰ γυρίσουν. Βλάχοι! γυρίστε 'ς τὸ χωριό μὴ φεύγετε παρέκει, Κι' ἀφίνετε τὰ σπῖτια σας καὶ τὰ βακούρικὰ σας, Ἑμεῖς τὸ βῖθ θ' ἀρπάξουμε, τὰ σπῖτια χάρισμά σας. —Τί λές, μωρὲ παληάρβανε, τίς λές Ἰμὲρ Κουμπάρε Οἱ Βλάχοι πάνε, ἐρύγανε, πάνε κατὰ τὸ Βάλτο, Κι' ὄντας θ' ἀλλάξουν οἱ καιροὶ θὰ νὰ γυρίσουν πίσω. Νὰ φτιάσουν ἄλλαις ἐκκλησίαις, νὰ χτίσουν ἄλλα σπῖτια.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

Τῆς εὐρείας κοιλάδος, ἥς δεξιὰ ἡ "Ορβρυς ἡ πολύπτυχος ἐγείρεται καὶ ἀριστερὰ ἀπόκρημνα τὸ πλεῖστον τὰ βορειότατα τοῦ Καλλιδρόμου, τῆς Οἴτης καὶ τοῦ Κόρακος ἄκρα τὸ βόθος βορειοδυτικῶς ὁ Τυμψηρστὸς κλείει. Ἐπὶ τῆς ταπεινῆς πεδιάδος, ἣν θολὸς διατρέχει ὁ Σπερχεῖος, καὶ ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Μαλλιακοῦ ἡ ἑσπερα ἀπλώνει τὸν φαῖνν αὐτῆς πέπλον· ἔγυρεν ὁ ἥλιος ὀπισθεν τοῦ ὑψηλοῦ Κόρακος καὶ κλίνει νὰ πέσῃ εἰς τὰ γαλανά νερά τοῦ Ἰονίου, ἀπὸ τοῦ Πανατωλικοῦ δὲ χυεῖσιν ὡκεανὸν φωτός καὶ περιβάλλει τὴν φαλακράν τοῦ Τυμψηρστοῦ κορυφὴν μὲ ροδόχρυσον αἴγλην. Τοιοῦτος τιμῆς, ἀνδρεῖς, πρὸς τὴν πατρίδα καθοσιώσεως, μαρτυρίαν στέφανος περιβάλλει τὸ ὑψηλὸν μέτωπον τοῦ ἥρώδους μας.

Ὑπὸ τὰς καστανάς καὶ τὰς δρύς τῆς Πίνδου ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ ἀρχοντοβλάχου Μακρυγιάννη ἐγεννήθη· μὲ τὸ γάλα τὸ ἄγνόν, μὲ τῆς αὐτοφύους μηλέας καὶ καστανάς τοὺς καρπούς καὶ μὲ τὸ κρυστάλλινον καὶ πάνδροστον τὸν ὀρέαν ὕδωρ ἔπλασε τὸ ὑψηλόν, εὐγενὲς τὴν ἀναδρομὴν καὶ χαλυδίνην· ἀλκῆς σῶμα τοῦ μὲ εὐρεᾶ στέρνα, κομψὴν ὀσφὺν καὶ ἀδρᾶς κνήμας. Ἰλκυεῖται ὡς προσευχὴν ἱερώς εἶχε τὴν φωνήν, ἀλλὰ κεραυνία ἐγένετο αὐτὴ κατὰ τὰς μάχας, αἴθριον εἶχε τὸ μέτωπον, ἀλλὰ τρομερὰ νύξ συννεφώδης ἦτο ἡ κεφαλὴ τοῦ μὲ τὴν μακρὰν ὡς κόρακος πτέρυγας κόμην, τὰς δατεῖας ὀφρῆς, τὸν μακρὸν μύστακα καὶ τοὺς ἀστραπηδόλους ὀφθαλμούς τοῦ.

Τὸ κτύπημα μᾶστιγος Τούρκου μπουλούμπασῃ ἐπλήρωσε διὰ κτυπήματος πιστολίου, καὶ πόνος αὐτὸς καὶ οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ Κώστας ὁ Λεπενιώτης, Γεώργιος ὁ Χριστιανός καὶ Μήτρος ὁ Κιουτσούκης ἀνῆλθον τὰς ἀβάτους τῶν Ἀγράφων πλεურὰς φθόντες τῶν ἐλευθέρων ἀνδρῶν τὸ ἄσμα:

Ἐγὼ βράχιας δὲν γίνομαι Τούρκους δὲν προσκυνῶ.

Πᾶμε νὰ λημεριάσουμεν ὅπου φαλιάζουν λύκοι παρὰ μὲ Τούρκους μὴ θερῶ καλύτερα νὰ ζῶμε.

Καὶ ἐτάχθησαν εἰς τοῦ Δίπλα τὸν ταῖφά. Ἐχοίμεν εἰς τὰς ἐφόδους, ἐκαρτέρει ἀσείστος εἰς τοὺς κινδύνους, προεκινδύνευε τὸν συντρόφον, σύνεσιν ἐδείκνυε καὶ δεξιότητά στρατηγικήν, εἰς ὕπνον, εἰς δίψαν, εἰς πείναν καρτερικώτατος ἦτο καὶ ἄλλως ἀσπίλου ἀρετῆς, καὶ ὁ μεγάλερρον καπετάνιος ὁ Δίπλος ἐκήρυξε τὸν Κατσαντώνην ἀρχηγόν, καὶ ὅπ' ἐκείνον πλέον μαχόμενος ἔπεσεν ἐν τῇ κραταιοτάτῃ κατὰ τὸ Διάσελον τοῦ Γρεβανοῦ πρὸς τὸν Ἅγιο Βασίλειον μάχη.

Φιλόκαλος καὶ ἔχων τῆς λεβεντιάς τὴν γνώμην ὅτι τὰ ἄρματα εἶναι ὁ στόλος τῶν παληκάρων καὶ αὐτὸς περιεβλήθη καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν εἶχε τὴν φημισθεῖσαν στολὴν τῶν Κατσαντωνίων ἐνδεδυμένους· ἀλλὰ δὲν περιέφερον αὐτοὺς ἀγάλατα περικαλλῆ, οὐτιδανούς δι' ἐξουτοῦς, ἀσημάντους διὰ τὸ γένος, ἐκ τοῦ κρότου τῶν ὅπλων αὐτῶν, σιμάχτρα τῶν νηπίων γινόμενους καὶ τῶν σκύλων ἐρεθισμός. Ὁ στρατιώτης τὸν Κατσαντώνην ἔπρεπε νὰ έχῃ πλὴν τῆς δόξυτης, τῆς καρτερίας, τῆς εὐθυβολίας καὶ τῶν άλλων περὶ τὸ σῶμα ἀρετῶν, τὸ φιλοπόλεμον, τὸ ἀπτόη-

τον, τῶν κινδύνων νὰ εἶναι ἐραστής καὶ τῆς ἀγαθῆς φήμης καὶ τοῦ θανάτου καταφρονητής. Καὶ ἐγίνοντο τοιοῦτοι ὑπὸ τῆς ἀσπίλου ἀνδρείας καὶ τῆς ὁρμῆς τοῦ καπετάνου αὐτῶν διδασκόμενοι. Διότι ἂν οἱ Τούρκοι δὲν ἤρχοντο κατ' αὐτοῦ, ἐκεῖνος δι' ἀθρόων τουφεκισμῶν, δι' ἐπιστολῶν καὶ δι' ἀνδρῶν πεμπομένων ἢ δι' άλλων τρόπων ὕβριστικῶν τοὺς δερβεναγάδες προεκάλει.

Καὶ κατετρόπωσε μὲν τὸν γενοαῖον Ἀλβανὸν Ἀλούς Μπεράτην εἰς Μαλατέικον τοῦ Βάλτου, καὶ εἰς τοῦ Πουλιῦ τὴν Βρύσιν καὶ τὴν Σπινάτσιν τῆς Εὐρυτανίας τὸν Χασὰν Μπελούσην ἐνίκησε καὶ εἰς κινδύνον ἔφερκεν, καὶ ἐν Γούστραις τοῦ Εὐρομέρου ὑπὸ πολλῶν δερβεναγᾶδων ἀγομένους διέσχίλους διεσκόρπισεν Ἀλβανούς. Ἐνίκησε δὲ ὡσάτως καὶ ἐφόνευσε τὸν Ἐλιάζαγαν ἐν Τριφύλλᾳ τῆς Εὐρυτανίας, ἐν Κεχρινῇ τῆς Ἀκαρνανίας τὸν Κουτσούκ Μουσταφάμπεην καὶ ἐν τῇ Κρύφῃ Βρύσῃ κατὰ τὸ Ἀλαμάνον τῶν Ἀγράφων τὸν θηριώδη πρὸς τοὺς Ἑλληνας ὡς τίγριν καὶ ὡς χοῖρον ἀσελγῆ Μουσταφᾶν Βελῆ-Γκέαν. Τὸν δόλον κατ' αὐτοῦ οἱ ἡττημένοι Ἀλβανοὶ μεταχειρίζονται, καὶ τραυματίζει μετ' αὐτὸν ἐν Ληστῇ τοῦ Βάλτου ὁ ὡς φίλος προσελθὼν ὡμὸς καὶ ἄτιμος Μπεκίρ Τζογαδούρος, ἀπέκλεισε αὐτὸν δὲ κατὰ τὸ Διάσελον τοῦ Γρεβανοῦ ὁ μouxουρδάρης τοῦ Ἀλῆ Ἅγιο Βασίλειος· ἀλλὰ καὶ τότερον κατέρριψε τὸ εἰς ἀποκλεισμόν ἐμπηχθέν χαράκωμα, δέερρησε δὲ τὸν σιδηροῦν φραγμὸν τῶν χιλίων ἐπιλέκτων πολεμιῶν.

Ἐν Κερχύρα καὶ ἐν Λευκάδι, ὅπου πρὸς ἔασι τῶν πληγῶν αὐτοῦ καὶ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ μεγαλογνώμονος Κεποδιστρίου ἐπορεύθη, ἐνεφορήθη νέων καὶ ὑψηλῶν περὶ τοῦ ἔργου τῆς κλεπτουργίας ἰδεῶν, καὶ διὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἑλλάδος ἐπανῆλθεν εἰς τὰ λημέρια τῆς Ρούμελης.

Νοσηλευόμενος ἐξ εὐλογίας ἐν τινι σπηλαίῳ προσβάλλει, τὸ καταφύγιον τοῦ λέοντος μαθὼν, ὁ μουχουρδάρης. Τοῦ πυρετοῦ ἡ φεγέδαινα καὶ τῆς ἐκ τούτου δίψης ἡ λύσσα δὲν κατέβαλε τὴν ὑψηλοφροσύνην αὐτοῦ, ἀλλὰ ν' ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ καὶ νὰ σωθῇ σφύων αὐτήν, ἵνα μὴ καταισχυθῇ, παρακαλεῖ τὸν προσπίζοντα αὐτὸν ἀδελφὸν τοῦ.

Τὴν ὑψηλοφροσύνην δὲ ταῦ ἡν, Σωκράτους τινὸς ἀνταξίαν ἢ Ἐπικτήτου ἢ τῶν φιλοσοφικῶς πεπαιδευμένων μυχρτύρων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πίστεως, ἐδείξαν περιλαμπρῆ τοῦ ποιμένου Μακρυγιάννη οἱ ἀπλαστοὶ υἱοί, ὅτε ἐν Ἰωαννίνοις οἱ δῆμοι ὑπὸ τὴν πλατάνον διὰ σφύρας συνέτριβον κύμαδον πρὸς κύμαδον τοὺς ἀμους τῶν. Οὔτε στεναγμὸν ἀνέπεμψαν οὔτε λεπτοτάτη δόνησις φρενίσιας ἐτάραξε τοῦ μετώπου αὐτῶν τὴν γαλήνην. Χάρᾳ μόνον πράξει ἐφώτισε τὰς ἀνδρείας ὀφείας αὐτῶν, διότι ἐν θεῷ ὀράματι ἔβλεπον τὴν πατρίδα νὰ στέφῃ αὐτοὺς μὲ τὸν φωτοστέφανον τῶν ὑπὲρ αὐτῆς μεγαλομικρτύρων.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καὶ ἐδοξάδα.

Ἐκεῖ, ἐν τῇ οὐτικῇ Εὐρώπῃ, ὅπου ἀπὸ μακρῶν αἰώνων ἐβασίλευε δεισιδαιμονία καὶ ἀμάθεια, ὅπου ἔλειπον ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιστήμη, ἐκεῖ εὖρε πενιχρὸν ἀσυλον τὸ ἐξ Ἀνατολῆς καταδιωχόμενον ἑλληνικὸν πνεῦμα. Ἀλλ' ἐκεῖθεν ἐκ τοῦ πενιχροῦ αὐτοῦ ἀσύλου, ἀναφλέξαν ἀνελέστως τὴν θρυαλλίδα τῆς σπουδῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ παλαιῶν συγγραμμάτων, ἤγαγε, ναι, ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην διὰ τῶν πτωχῶν ἐκείνων φωνῶδον τὰς εὐεργετικὰς φλόγας τῆς μεγάλης καὶ παγκοσμίου ἀναγεννήσεως τῶν τεχνῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστη-

1 Περὶ τοῦ ονόματος Κατσαντώνης καὶ προδοθείς συνελήφθη ἰδεῶσα ἐγράψαμεν ἐν 'Ε 6 δ ο μ α δ ι τοῦ 1885 καὶ 1886.

μῶν εἰς ὅλον τὸν δυτικὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον. Αἱ πρωτόγονοι ἐκείναι φλόγες τῆς ἀναγεννήσεως, ἐξακολουθοῦσαι τὸ ἔργον αὐτῶν μέχρι σήμερον δι' ἑλληνιζόντων εὐρωπαίων, μεταλαμπαδεύουσιν εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον διὰ τῆς μελέτης καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν προγονικῶν ἡμῶν συγγραμμάτων τὰς γνώσεις, τὰς ἐπιστήμας, τὴν δοθοφρονοῦσαν φιλοσοφίαν, τὰς ὑψηλὰς καὶ θείας ἀρχὰς τοῦ ἀληθοῦς χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Ζιγαβινός

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Σ. (...) Ἐλπίζομεν αἰρομένης τῆς ἀπαγορεύσεως νὰ συνεχίσωμεν τὴν προτέραν ἀποστολὴν ἐλευθέρως. Γ. Π. Θ. Π. ἄ τ ρ α ς. Ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου θὰ γίνῃ ἡ τροποποιήσις καὶ μεταβολὴ ἐν τῇ διανομῇ.—Χ. Π. Μ α σ σ α λ ί α ν. Ἀπάντησις δίδεται διὰ τοῦ πρώτου ἡμῶν ἀρθροῦ. Ἐννοεῖται ὅτι εἰμεθα μακρὰν ἀκόμη τοῦ νὰ σκεφθῶμεν περὶ ἀποθεματικοῦ πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν μὴ καλυφθεισῶν ἔτι ὑποχρεώσεων. Μ. Τ. Βί ε ν ν η ν. Στ. Π. Π. Ν α ὕ π λ ι ο ν. Ἀντ. Δ. Α. Ἀ ν δ ρ ο ν. Ι. Β. Τ ε ρ γ έ σ τ η ν. Ἀπεστάλησαν ζητηθέντα. Κ. Μ. Χρ. (...) Πρέπει νὰ σπεύσῃτε διότι ἂν ἐν τῷ μεταξὺ ἐξαντληθῶσι τὰ τυχόν περιττὰ φύλλα, οὔτε σεῖς θὰ δυνηθῇτε νὰ συμπληρώσῃτε τὸ σῶμα, οὔτε ἡμεῖς νὰ σῶς εὐχαριστήσωμεν.

ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "Η ΛΟΚΡΙΣ."

ΕΤΟΣ Α'.—μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1905.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἐγκαταστάσεις μόνιμοι. Τὰ ἀρχικῶς δαπανηθέντα	
α') Εἰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς καὶ κεκλιμένα	Δρ. γ. 629,000
β') Εἰς τροχαίον καὶ πλωτὸν ὕλικόν	» 152,000
γ') » μηχανοστάσιον καὶ μηχανήματα	» 33,000
δ') » ἐγκαταστάσεις φωτῶσεων	» 175,000
ε') » οἰκοδομὰς καὶ γῆπεδα	» 117,000
ς') » χημεῖον καὶ νοσοκομεῖον	» 10,000
	» 1,116,000
Ὅσα ἐξεπέσθησαν κατὰ τὴν σύστασιν «Λοκρίδος»	» 371,000
ὑπόλοιπον	Δρ. γρ. 745,000.—
Ἐγκαταστάσεις πρόσθετοι	Δρ. 24,390.40
» ἐξορύξεως, προσωρινὰ ἀποσβεστέα	» 38,058.—
Ἀποθήκη ὕλικῶν	» 38,058.—
Ἀποθήκη ὕλικῶν	» 25,499.70
» μεταλλεύματος (Τόνοι 28237.47)	» 103,066.75
Μίσθωμα μεταλ. 1906 προκ. ἐκ Δρ. γ. 31,500	» 37,012.45
Βελγικὴ ἐταιρία «ἡ Λάρυμνα» ὀφειλὴ αὐτῆς	» 97,440.—
Χρεῶσται διάφοροι	» 25,736.20
Ταμεῖον ἐν Λαρυμνῇ	» 6,231.10
Ἐν ὅλῳ Δραχ.	1,102,434.60

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν κεφάλαιον. Τὸ ἐγκριθέν Δρ. γ. 1,200,000.—	
Τὸ μὴ πῶ ἀπαιτηθὲν	» 400,000.—
ὑπόλοιπον ὁλοσχερῶς καταβληθὲν	Δρ. γ. 800,000.—
Τράπεζα Ἀδ. Μαρίνων. Ἀνοικτὸς λ) σμὸς	» 193,569.85
Πιστωταὶ διάφοροι	» 26,782.50
Κέρδη καὶ ζημίαι. Ἐξ ἐκκαθαρίσεων διαφόρων λ) σμῶν	Δρ. 11,430.80
Ἐκ πωλήσεως μεταλλεύμ. Τέν. 19390	» 70,651.45
Εἰς νέον	Δραχ. 82,082.25
Ἐν ὅλῳ Δρ.	1,102,434.60

Ὁ παρὼν ἰσολογισμὸς ἐγκριθὲς ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν Μετόχων Συνελεύσεως τῆς 27 Φεβρουαρίου 1906, δημοσιεύεται τῇ ἀποφάσει αὐτῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1906,

Ὁ Διευθυντὴς
Π. ΑΠΕΡΓΗΣ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1905.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ πρόεδρος
Μ. ΜΑΡΙΝΟΣ

Ὁ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ
Π. ΤΣΑΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατὰκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημβρ. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερασσοῦντα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὁρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 μ. μ. Διὰ Ἰτέαν, Πάτρας, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Λευκάδια, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Κόρινθον καὶ Κερκασαράν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. διὰ Σίφνον, Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Πάνορμον, Χερσόνησον, Σίσι, Ἀγ. Νικόλαον καὶ Σητεῖαν, μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν αὐτῶν λιμένων.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ, 8 μ. μ. (Κατ' εὐθείαν). Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. Μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Β' ἀμαξοστοιχίας ἐξ Ἀθηνῶν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐφάπαξ δρ. 2. Τετράκις δρ. 5.
Δεκάκις δρ. 10.

Εἰς τὸ φωτογραφεῖον Ν. Μπίρκου ἐν ὁδῷ Σταδίου, τελεῖα ἀνακαινίσις καὶ μέθοδοι Ἀμερικανικαὶ τὸ πρῶτον εἰσαγόμενα.

Φωτογραφεῖον Ἐργίνου ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Βουλῆς, καλλιτεχνικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους καὶ ἐπισκεπτῆριον.

Περίφημος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἄρωματα Μποτσαράκου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κουρεῖον τοῦ ἐν ὁδῷ Σταδίου.

Βιβλιοδετεῖον Ν. Καρυωτάκη, συνιστώμενον διὰ τὴν φιλοκαλίαν, στερεωθέντα καὶ εὐθνήσαν. Ὅδῳ Χρυσόσηλαιωτισσῆς 5α.

Χαρακτὴς Π. Κελαϊδῆς, ὁ πόσον ἐκτιμώμενος διὰ τὰ καλλιτεχνήματά του ἐνεκατεστάθη ὁριστικῶς ἐν ὁδῷ Σταδίου 25.

Ὑψος Φιξ. Συνιστάται παρὰ τῶν εἰδημόνων ὡς κατ' ἐξοχὴν ἀγνὸς καὶ ὕψις νόσ, ὁ ὕψος Φιξ.

Πωλεῖται φαρμακεμπορεῖον μετ' ἀδείας. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον Δημοπούλου ἐν ὁδῷ Λυκούργου 14.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γρομμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεῖνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀφείας (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1) 2 τοῖς 100 κατ' ἔτος δια κατ. 6 μην.	
2) " " " " " " " " " " " " " " " "	1 ἔτους
2) 1/2 " " " " " " " " " " " " " " " "	2 ἔτων
3) " " " " " " " " " " " " " " " "	4 " "
4) " " " " " " " " " " " " " " " "	5 " "

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἀνώνυμοι.